

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ק"ח ע"א

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

(דברים ח ג) כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כּו', דַּאִיהוּ הֵבֵל דְּלִבָּא דְשְׂכִינְתָא קַדִּישָׁא, לְהַב הַמְזֻבָּח, וּמִיד דְסְלִיקַת בְּהֶבְלִים דְּפּוּמִיָּהּ דִּישְׂרָאֵל בְּצִלּוֹתֵין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאִיל בְּגִינָה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר (שיר ג ו) מִי בִזְאת עוֹלָה וְדַאי

תרגום לעברית

וּכְשֶׁעוֹבְרַת רוּחַ הַסַּעֲרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ, מִתְעוֹרֵר הַדֹּפֵק בְּאוֹתוֹ הָרוּחַ, עָלָיו נֶאֱמַר בְּדִבְרֵי יְהוָה שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צָבָא. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַהֶבְלִים שֶׁל הַתַּפְּלוֹת עוֹלִים בּוֹ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעַלָּה, וַיִּתְעוֹרְרוּ אֲלֵיהֶם הֶבְלִים עֲלִיוֹנִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם וְכו', שֶׁהוּא הֵבֵל הַלֵּב שֶׁל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, לְהַב הַמְזֻבָּח, וּמִיד שֶׁעוֹלָה בְּהֶבְלִים שֶׁל פִּיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּתַפְּלוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׂוֹאֵל בְּשִׁבְלָהּ, מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר? מִי בִזְאת עוֹלָה וְדַאי.

טקסט התיקונים

וּבְגִין דָּא אֵית הֵבֵל וְאֵית הֵבֵל, אֵית הֵבֵל דְּאֶתְמַר בֵּיה (בראשית ד ב) וַתּוֹסֶף לָלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֵבֵל, וְאֵית הֵבֵל דְּצִלּוֹתֵין וּפּוֹלְחָנִין טָבִין, וְאֵית הֵבֵל דְּמַלְיָן בְּטַלְיָן מַלְיָן רִיקְנִין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (ירמיה י טו) הֵבֵל הָמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים בָּעַת פְּקוּדָתָם יֹאבְדוּ, מֵאִי בָּעַת

פְּקוּדֹתָם, אֲלֵא בְּזִמְנָא דְּאִתִּי פּוּרְקָנָא וּפְקוּדָה לְיִשְׂרָאֵל, יֹאבְדוּ מַעְלָמָא, הֶבֶל תַּעֲתוּעִים
דְּתוּעִים לְבְנֵי נָשָׂא, וְרוּחָא דְּקוּדְשָׁא שְׁלִיט בְּעֵלְמָא, דְּאִיהוּ דְּפִיקוּ דְּאִתְּמַר בֵּיה (שִׁיר ה' ב)
קוּל דְּוִדִּי דוּפֶק, דְּפִיקוּ דְּסֻלִּיק בְּגִלְגְּלִי יִמָּא, דְּסַפִּינָה דְּאִיהִי לְבָא, וְכָל גְּלִיָּיא עֲלִיהוּ
אִתְּמַר, (יחזקאל א ב) אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלְכוּ, וּבְהוֹן חַיּוֹת רְצוּא וָשׁוּב,
רְצוּא תִרִין וָשׁוּב תִרִין, וְאִינוּן יְהוּ"ה, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (שם לו ט) כֹּה אָמַר יְהוּ"ה מֵאַרְבַּע
רוּחוֹת בְּאֵי הָרוּחַ.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ הֶבֶל וְיֵשׁ הֶבֶל, יֵשׁ הֶבֶל שְׁנַאֲמַר בּוּ וְתוֹסֵף לָלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל, וְיֵשׁ
הֶבֶל שֶׁל תְּפִלּוֹת וְעִבּוּדוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ הֶבֶל שֶׁל דְּבָרִים בְּטָלִים, דְּבָרִים רִיקָנִים, שְׁנַמַּר
בְּהֶם הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים בְּעַת פְּקֻדָּתָם יֹאבְדוּ. מַה זֶה בְּעַת פְּקֻדָּתָם? אֲלֵא בְּזִמְנָא
שְׁפָאָה גְּאֵלָה וּפְקֻדָּה לְיִשְׂרָאֵל, יֹאבְדוּ מִן הָעוֹלָם. הֶבֶל תַּעֲתוּעִים, שְׁמַתֵּים אֶת בְּנֵי
הָאָדָם, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם שְׁהוּא הַדְּפֶק, שְׁנַאֲמַר בְּה קוּל דְּוִדִּי דוּפֶק, הַדְּפֶק
שְׁעוּלָה בְּגִלְיָ הֵים, שְׁהַסְפִּינָה שְׁהִיא הֵלֵב, וְעַל כָּל הַגְּלִים נֹאמַר אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה
הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלְכוּ, וּבְהֶם חַיּוֹת רְצוּא וָשׁוּב, רְצוּא שְׁנִים, וָשׁוּב שְׁנִים, וְהֵם יְהוּ"ה,
שְׁנַאֲמַר בְּהֶם כֹּה אָמַר יְהוּ"ה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הָרוּחַ.

טקסט התיקונים

שְׁכִינְתָא עֲלָה אִתְּמַר (ירמיה ה כב) אֲשֶׁר שְׁמַתִּי חוּל גְּבוּל לַיָּם, וְאִיהוּ תַחֲוּמָא דְּכָלְהוּ,
כְּגוּוּנָא דְּתַחֲוּם שְׁבֵת, וְכַד רְצִין גְּלִין בְּאַרְבַּע רוּחִין, מִיד דְּחִזְיִין שְׁכִינְתָא דְּאִיהוּ חוּל לֵב
(נ' א לים), דְּאִיהִי חוּל דְּאַסְחָר לִימָא, אִתְּמַר בְּהוֹן וָשׁוּב, חֲזָרָאן לְאַתְרֵיהּ, וְאִלִין
אַרְבַּע רוּחִין כַּד נְפָקִי מִן לְבָא, תְּנוּעָה דְּלֵהוֹן אִיהוּ לְאַרְבַּע סְטֵרִין דְּסַפִּינָה, תִרִין בְּתִרִין
כְּנָפֵי רִיָּאָה, וְתִרִין בְּתִרִי בְּתִי לְבָא, וְתְנוּעָה דְּדְפִיקוּ דְּרוּחָא עָבִיד תְּנוּעָתִיהּ, וְדְפִיק
בְּנְקוּדָה אַחַת אוּ תִרִין אוּ תִלֵּת, וְאַתְחֲזִיר לְאַתְרֵיהּ, וּבְנְקוּדִין דְּדְפִיק אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּפִיקוּ,

לזמנין דפיק זמנא חדא ואתחזר לאתריה, ודפיקו דא אשתמודע בנקודין דאורייתא, בההוא זמנא דדפיק בנקודה חדא לתתא איהי חיר"ק, ואם היא לעילא איהי חל"ם, כד איהי באמצעיתא איהו שור"ק, אם היא לעילא אחזי דאתגבר אשא דאיהו חם ויבש ואיהו קל, דעליה אתמר (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה, ואם הוא דפיק נקודה לתתא איהו חר"ק, ונחית במיא דאיהו קר ולח ואיהו כבד, ואי דפיק נקודה באמצעיתא שר"ק דנשיב (נ"א דנחית) ברוחא על מיא, ואחיד בתרוניהו ואיהו חם ולח.

תרגום לעברית

על השכינה נאמר, אשר שמתי חול גבול לים, והוא התחום של כלם, כמו שתחום שבת, וכשרצים הגלים בארבע רוחות, מיד שרואים שכינה שהוא חול לב (לים), שהיא החול שמקיף את הים, נאמר בהם ושוב, חוזרים למקומם, וארבע הרוחות הללו, כשיוצאות מן הלב, התנועה שלהן היא לארבעת צדדי הספינה, שתיים בשתי כנפי ראה, ושתיים בשני כתי הלב, והתנועה של הדפק של הרוח עושה תנועתו, ודופק בנקודה אחת או שתיים או שלש, וחוזר למקומו, ובנקודות שדופק נודע הדפק, לפעמים דופק פעם אחת וחוזר למקומו, והדפק הזה נודע בנקודות של התורה. באותו זמן שדופק בנקודה אחת למטה, היא חיר"ק, ואם היא למעלה היא חל"ם, כשהיא באמצע הוא שור"ק. אם היא למעלה, מראה שמתגברת האש שהוא חם ויבש

טקסט התיקונים

והאי איהו דנקיד זמנא חדא לעילא ואסתלק דפיקו, או דפיק זמנא חדא לתתא ואסתלק דפיקו, או דפיק זמנא חדא באמצעיתא ואסתלק דפיקו, ואם דפיק תרי זמני דא בתר דא ואסתלק דפיקו, הא אינון צר"י דדפיקו דלהון שוין, אבל דפיק נקודה חדא לעילא ונקודה חדא לתתא דא בתר דא אינון שב"א, ותריין נקודין, אינון אש ומים, לזמנין דא סליק ודא נחית, כגון את המאור הגדול (לממשלת היום) ואת המאור הקטן

(לממשלת הלילה), (בראשית א טז) ולזמנין אינון שוין ואינון שמים אש ומים, ולזמנין דפיק תלת דפיקין חד לעילא ובתריה תננינא באמצעייתא ובתריה תליתא לתתא, הא תלת יסודין יתערו ביה דאינון אש ומים ורוח באמצעייתא ודא שר'ק, ואם דפיק תריין דפיקין שוין דא בתר דא ונקודה בתר תריין לתתא הא אינון סגו'ל, דאינון מים ואש רוח לתתא, ולזמנין דפיקו בפותיא באריכו דא פת'ח, ולזמנין דפיק באריכו ונקיד נקודה אבתריה דא קמ'ץ, באריכו אחזי רחמי.

תרגום לעברית

והוא קל, שעליו נאמר זאת תורת העלה, ואם הוא דופק נקדה למטה, הוא חר'ק, יורד במים שהוא קר ולח והוא כבד, ואם דופק הנקדה באמצע שר'ק, שנושב (שירד) ברוח על המים ואוחז בשניהם, והוא חם ולח. וזהו שנקוד פעם אחת למעלה ומתעלה הדפק, או דופק פעם אחת למטה ומתעלה הדפק, או דופק פעם אחת למטה ומתעלה הדפק, ואם דופק פעמים זה אחר זה ומתעלה הדפק, הרי הם צר'י שהדפק שלהם שוים, אבל דופק נקדה אחת למעלה ונקדה אחת למטה זו אחר זו, הם שב'א, ושתי נקדות הן אש ומים, לפעמים זה עולה וזה יורד, כגון את המאור הגדל (לממשלת היום) ואת המאור הקטן (לממשלת הלילה), ולפעמים הם שוים, והם שמים, אש ומים, ולפעמים דופק שלשה דפקים, אחד למעלה, ואחריו שני באמצע, ואחריו שלישי למטה, הרי שלשה יסודות יתעוררו בו, שהם אש ומים ורוח באמצע, וזה שר'ק, ואם דופק שתי דפיקות שוות זו אחר זו ונקדה אחר שתים למטה, הרי הם סגו'ל, שהם מים ואש רוח למטה, ולפעמים דופק ברחב, באריכות, זה פת'ח, ולפעמים דופק באריכות ונקוד נקדה אחריו, זה קמ'ץ, באריכות מראה רחמים.

אם זכו דפיקו דפיק באלין נקודין תשע, שכינתא מאנא לכלהו עשירית לון, בגין דבה
כלילן כל אתון, ואתון אינון לגבי נקודין כגופא לגבי רוחא, ובין כל דפיקו ודפיקו
(י' שעוריה דאיהו שעור קומה), ו' שעוריה דאיהו שיעור קומה.

אם זכו, הדפק דופק בתשע הנקודות הללו, השכינה כלי לכלם, עשירית להם, משום
שבה כלולות כל האותיות, והאותיות הן לנקודות כגוף אל הרוח, ובין כל דפק ודפק (י'
שעורו, שהוא שעור קומה), ו' שעורו, שהוא שעור קומה. וכשהנקודות דופקות בו, הם
כלם דופקים דפיקות בנחת ברחמים, וכשאינן שם ו', דופקים במהירות, ואותם דינים
דפיקות של דחק אחר דחק, והם עת צרה היא ליצקב וממנה יושע.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.